

Буває...

Олександр Чалий

Буває, наче доля мене чує,
А іноді здається, що глуха,
Буває, мене доля стимулює,
А іноді доводить до гріха.

Буває, вона пошепки говорить,
А потім розумію, що кричить.
Я думав, що вона мене бадьорить,
Прислухався, але вона мовчить.

Буває, моя доля розквітає,
Під променями теплої весни,
Буває наче снігом замітає,
Чи падає, як листя восени...

Буває наче доля всім керує,
бо доля це сукупність всіх подій.
Буває наче долі й не існує,
а я блукаю в лабіринті мрій...